

**Славянската Митологія.** Най-старитъ разказы и отколѣшнытъ извѣстія доказватъ, че първоначално въ сичкитъ Славянски племена, господствовали еднаквы поніятія въ Богослуженіето, и че най-старото *върване*, е было поклоненіе на природата, *Моотеизмъ*, кой-то, постоянно и полегка легка, като са затымняваше, изнайна-предъ са измѣни въ *Политеизмъ*, и на край са свърши съ *Пантеизма*.— Общи Богъ въ сичкитъ Славяны са почиташе *Свѣто-видъ*, край и около когото другитъ божества имали значеніе токо на *полу-боговы*. — Най-много и высокопочитаемы, изъ числото на подирнитъ боговы, были: *Перунъ* или *Грьмникъ*, равносиленъ на *Итера*: и *Радеастъ*, — на *Меркуріа*. —

**Славенскитъ езыци.** Тѣ образуватъ дѣлъ отъ *Индо-Германското семейство* на езыцитъ.—Най-рано отъ другитъ ся образова *Нарѣчіето Старо-Бѣларско*, или *Църковно-Славянско-то*, но то не станѣ общи *Литературенъ языкъ* за сичкы-тѣ Славянски народы, а сѣки отъ тѣхъ обработи свое собствено *нарѣчіе*, което е достигнало много, или малко литературно развитіе. Тѣй са различаватъ днесъ езыцитъ: *Ново-Бѣларскія, Русскія (Великорусскія, Малорусскія и Бѣлорусскія), Сръбскія, или Иллирическія (собствено, Сръбскія съ Кроатскія и Вендскія), Полскія съ Кушубскія, Чешскія или Богемскія, близкъ къмъ него Словацкія, Вендскія, въ Горня и Долна Лузація и Полабскія, който сѣществува въ Люнбургъ, Алтмаркъ и съвсѣмъ изчезна и са изгуби въ прѣминалото столѣтіе. Отъ 8-тъ Нарѣчіа, тры-тъ първы принадлежатъ къмъ С—Восточныя клонъ, а останалитъ —на Юго-Восточныя клонъ.* —

**Славенскитъ Литератури.** Тѣй са наричатъ вообще тѣзи, — които са достигнали, особито развитіе; а въ особенностъ, подъ туй име разумѣватъ, освенъ умрѣлата *Църковно-Славянска, или Старо Бѣларска Литература, Чешката, Полшката, Руската, Сръбската Бѣларската нова*, която успѣва днесъ, — Споредъ туй въ тѣхъ най-много са е развили *Славянскія духъ*.— По числото на печатаны книги, — най богата, отъ тѣхъ е *Руската Литература*.

† † †

### За вѣчна поменъ

На милото ми петъ-годишно дѣте

ЯНАКЯ (АСЕНЯ),

упокоенъ на 20 Февр. 1871

Посвѣщавамъ горнитъ редовце

на Българскитъ дѣца и читатели.

СТОЯНЪ ПОПЪ АНДРЕЕВЪ РОБОВЪ